

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคม สมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา
Improving Learning Achievement in History on 'Social Structures of the Thonburi Kingdom' Using the 7E Inquiry-Based Learning Model for Grade 8 Students at Hatyairatprachasun School, Songkhla Province

นราภัทร พรหมศิริชาติ^{1*}, ฉัตรจงกล ตุลยนิษกะ² และ สุนันทา วงศ์งาม³
Narapat Promsirichat^{1*}, Chatjongkon Tunlayanisaka² and Sumontha Wongngam³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Student, Department of Social Studies, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer of Social Studies, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

³ อาจารย์ ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

*Corresponding author, E-mail: narapat.pro039@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องโครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี แบบปรนัย และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า

1) คะแนนทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E รายวิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.38 คะแนนทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาประวัติศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were: To develop the learning achievement of Grade 8 students at Hatyai Ratprachasan School, Songkhla Province, in History, specifically on the topic of “Social Structure of the Thonburi Kingdom,” by comparing pre-test and post-test scores using the 7E Inquiry-Based Learning model. To study the satisfaction of Grade 8 students at Hatyai Ratprachasan School toward the 7E Inquiry-Based Learning model. The research methodology was as follows: Sample: The sample consisted of 35 Grade 8 students from one classroom during the second semester of the 2025 academic year, selected through simple random sampling. Research Instruments: The tools used in this study included: Lesson plans. A multiple-choice achievement test on the “Social Structure of the Thonburi Kingdom” (used for both pre-test and post-test). A satisfaction questionnaire regarding the 7E Inquiry-Based Learning model. Data Analysis: The collected data were analyzed using Mean, Standard Deviation, and the Dependent Samples t-test. The research findings revealed that

1) The pre-test scores of students taught using the 7E Instructional Model in History on the “Social Structure of the Thonburi Kingdom” had a mean of 7.78 with a standard deviation of 2.38. The post-test scores had a mean of 16.58 with a standard deviation of 1.02. A comparison of these means indicated that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at a .05 level of statistical significance.

2) The satisfaction of Grade 8 students at Hatyai Ratprachasansun School toward the 7E Instructional Model was at a “High” level overall.

Keywords: 7E Instructional Model, Learning Achievement, History Education, Social Structure of Thonburi Period, Inquiry-based Learning

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งการจัดการศึกษาตามแนวนี้เป็นการจัดตามแนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่ามีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแนวคิดนี้มีความเชื่อว่าความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้องงามขึ้นได้เรื่อย ๆ โดยอาศัยการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในบุคคลและการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งเป็นการจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติเกิดความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในการชีวิตประจำวัน และมีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขกายและใจ (ชนาธิป พรกุล, 2552)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นศาสตร์บูรณาการที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้มีการศึกษาพร้อมที่จะเป็นผู้นำ เป็นผู้มีส่วนร่วมและเป็นพลเมืองดีที่มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ต่อประเทศชาติและต่อสังคมโลก (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553) และเป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งผู้เรียนทุกคนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาจะต้องเรียนรู้ ถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทนอดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก โดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ คือ สาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม สาระเศรษฐศาสตร์ สาระประวัติศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยเฉพาะในรายวิชา ประวัติศาสตร์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในพลวัตของสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การศึกษาประวัติศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงรากเหง้าทางวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิต และการปรับตัวของมนุษย์ภายใต้บริบททางสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดของทรัพยากรในแต่ละยุคสมัย ทั้งในมิติของปัจเจกบุคคลและสถาบันทางสังคม นอกจากนี้กระบวนการทางประวัติศาสตร์ ยังส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจถึงพัฒนาการทางสังคมตามเหตุปัจจัยและเงื่อนไขเวลาที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การสร้างทัศนคติแห่งความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทนอดกลั้น ยอมรับในความแตกต่างหลากหลาย เคารพในหลักสิทธิและความเท่าเทียม ตลอดจนมีคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของพลเมืองที่มีคุณภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาและฝึกปฏิบัติประสบการณ์วิชาชีพครูของผู้วิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบันยังประสบปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะประเด็นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้มีสาเหตุหลักมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบรรยายเนื้อหาเป็นหลัก ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติเชิงลบและมีความเบื่อหน่ายต่อเนื้อหา เนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องราวในอดีตที่ขาดความเชื่อมโยงกับปัจจุบันและขาดความทันสมัย ซึ่งประเด็นปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับสุไรยา หมะจิ, อรทัย เลิศศิลป์ศิริ และ นกตล แสงจันทร์ (2563) ที่ระบุว่าข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระนี้ประกอบด้วย 1) ปัญหาด้านบุคลากร ซึ่งขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาวิชาเอกประวัติศาสตร์ รวมถึงการขาดแคลนสื่อวัตกรรมการเรียนรู้ที่ร่วมสมัยและมีความน่าสนใจ และ 2) ปัญหาด้านผู้เรียน ที่ขาดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เนื่องจากลักษณะของเนื้อหาที่เน้นการจดจำข้อมูลในอดีต จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกระตุ้นความสนใจใฝ่รู้ของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ ในกรณีนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกประยุกต์ใช้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E มาเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยกรุงธนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนใหญ่รัฐประชาสรรค์ ทั้งนี้ เพื่อ

ปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและเป็นนามธรรม ให้มีความเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่ายผ่านกระบวนการสืบค้นและการร้อยเรียงเหตุการณ์ที่มีความต่อเนื่องเชิงมิติเวลา ซึ่งนอกจากจะช่วยลดทอนความจำของการเรียนภาคบรรยายแล้ว ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมจินตนาการทางประวัติศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ ความเชื่อมโยงของเหตุการณ์ และการสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในชั้นเรียน อันจะส่งผลประการสำคัญต่อการพัฒนาเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และจากสภาพปัญหาและลำดับความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จึงตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อหลายข้อจำกัดด้านการเรียนการสอนแบบเดิม ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยกรุงธนบุรี โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาจากข้อเท็จจริงเชิงนามธรรม ให้เป็นเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องและมีชีวิตชีวา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างมโนทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับบริบททางสังคมในอดีตได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยของ จุฑามาศ หนูน้ย และกานต์วี บุษยานนท์ (2561) ที่ได้ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความใฝ่เรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับ สุนิสา เนรจิตร (2561) ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการสร้างความเข้าใจในพัฒนาการของชาติไทยอย่างลึกซึ้ง อันจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำบทเรียนจากอดีตไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมโลกสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E (The 7E Instructional Model)

เพื่อให้การเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ก้าวข้ามขีดจำกัดของการเรียนแบบท่องจำ ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ที่พัฒนาโดย Arthur Eisenkraft (2003) ซึ่งต่อยอดมาจากรูปแบบ 5E โดยโมเดล 7E นี้ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation) และการขยายความรู้ (Extension)

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation Phase) ครูตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้เดิม และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปยังประสบการณ์ที่ตนมี ทำให้ครูได้ทราบว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างไร ควรเติมเต็มส่วนใด และสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน อาจเกิดขึ้นจากความสงสัยหรือความสนใจของนักเรียนเองหรือเกิดจากการอภิปรายกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในเวลานั้นหรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เรียนรู้มาแล้ว ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถามและกำหนดประเด็นที่จะศึกษา ในกรณีที่ยังไม่มีประเด็นที่น่าสนใจครูอาจให้ศึกษาจากสื่อต่างๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดขัดแย้งจากสิ่งที่นักเรียนเคยรู้มาก่อน หรือครูกระตุ้นด้วยการเสนอประเด็นขึ้นมาก่อน แต่ไม่ควรบังคับให้นักเรียนยอมรับประเด็นหรือคำถามที่ครูกำลังสนใจเป็นเรื่องที่จะใช้ศึกษา เพื่อนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบในขั้นตอนต่อไป

3. ขั้นสำรวจค้นหา (Exploration Phase) เมื่อทำความเข้าใจในประเด็นที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้แล้ว จึงดำเนินการวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบ ตั้งสมมติฐาน กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างพอเพียง ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนตรวจสอบปัญหาและดำเนินการสำรวจตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) นักเรียนนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ แปลผลสรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยให้เห็นแนวโน้มหรือความสัมพันธ์ของข้อมูล สรุปและอภิปรายผล โดยอ้างอิงประจักษ์พยานอย่างชัดเจนเพื่อนำเสนอแนวคิดต่อไป ทำให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ การค้นพบในขั้นนี้อาจเป็นไปได้หลายทาง แต่ผลที่ได้จะสามารถสร้างความรู้และช่วยนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้

5. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration Phase) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม หรือนำข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์อื่น การอธิบายเรื่องต่าง ๆ ได้มาก จะช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงและทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น และขยายแนวกรอบความคิดของตนเองและต่อเติมให้สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม/ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนตั้งประเด็นเพื่ออภิปรายและแสดงความ คิดเห็นเพิ่มเติมให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไร และอย่างน้อยเพียงใด จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประมวลและปรับประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ ได้ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินซึ่งกันและกัน

7. ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension Phase) ครูต้องจัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ครูเป็นผู้ทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปสร้างความรู้ใหม่ ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของไอเซนคราฟต์ (Eisenkraft) เป็นรูปแบบที่ครูสามารถนำไปปรับประยุกต์ให้เหมาะสมตามธรรมชาติวิทยา กระบวนการสืบเสาะหาความรู้จะทำให้นักเรียนเข้าถึงความรู้ความจริงได้ด้วยตัวเอง และได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ครูเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่แนะนำ ช่วยเหลือ และจัดสถานการณ์เร้าให้นักเรียนได้คิดตั้งคำถามและดำเนินการ ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถบนพื้นฐานของความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล

บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E

1. สร้างสถานการณ์หรือปัญหาให้สอดคล้องกับเรื่องที่สอน โดยการสนทนา สาธิต และใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อจะนำไปสู่ประเด็นให้มีการอภิปรายเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จะศึกษา โดยเฉพาะกรณีที่ครูเป็นผู้กำหนด ปัญหาและวางแผนการทดลองให้ สำหรับกรณีที่นักเรียนเป็นผู้กำหนดปัญหาเอง ครูควรอธิบาย วัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไปของเรื่องที่ศึกษา
3. ครูใช้เทคนิคการถามคำถาม เพื่อให้ได้มีการอภิปรายหาคำตอบที่จะเป็นแนวทางการตั้งสมมติฐานตลอดจนการสรุปผล
4. กระตุ้นให้นักเรียนถามคำถาม หรือพยายามเชื่อมโยงคำตอบของนักเรียนไปสู่คำถามใหม่ เพื่อช่วยขยายแนวคิดหรือขยายคำตอบเดิมให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. ระหว่างนักเรียนทำการทดลอง ครูควรสังเกตให้ความช่วยเหลือ
6. ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนหาวิธีแก้ปัญหาหลายวิธี
7. วิธีแนะนำของครูในการแก้ปัญหาด้วยนักเรียน เริ่มจากวิธีง่ายไปยังวิธีการที่สลับซับซ้อน
8. การใช้วิธีให้นักเรียนสืบสอบเองนั้นเหมาะสมกับประสบการณ์เดิมและความหมายของนักเรียน
9. ครูใช้เทคนิคการสอนอื่น ๆ เช่น การเสริมแรง การสร้างความสนใจ สื่อการสอน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากสืบเสาะหาความรู้

รูปแบบคำถามสืบเสาะหาความรู้ 7E ดังนี้

1. ต้องรู้จักใช้คำถาม
2. ต้องให้กำลังใจให้นักเรียนมีความพยายาม
3. อุดหนุนที่จะไม่บอกคำตอบ แต่ต้องกระตุ้นและเสริมพลังให้นักเรียนค้นหาคำตอบเอง
4. รู้ว่าธรรมชาติของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน นักเรียนอาจคิดไม่เหมือนกันบางครั้งอาจต้องบอกให้บ้าง
5. เข้าใจและรู้ความหมายของพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมา
6. มีเทคนิคในการจัดการให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหา
7. อุดหนุนฟังคำถามและคำตอบของนักเรียน แม้ว่าคำถาม-คำตอบเหล่านั้นอาจไม่ชัดเจน
8. รู้วิธีการบริหารจัดการชั้นเรียน ให้นักเรียนมีอิสระในการคิด การศึกษาค้นคว้าโดยไม่เสียระเบียบของชั้นเรียน
9. รู้จักนำข้อผิดพลาดมาใช้เป็นโอกาสในการสร้างสรรค์แนวคิดในการค้นคว้าทดลองใหม่จาก

ข้อดีและข้อจำกัดในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้

ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้การจัดการเรียนรู้แต่ละรูปแบบต่างก็มีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกันไป ครูผู้สอนจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละวิชา สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในวิชาประวัติศาสตร์ มีนัก วิชาการ นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ แสดงทัศนะเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน ดังนี้ จอยซ์ และเวล (Joyce; & Well. 1986) กล่าวถึง ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ดังนี้

1. เป็นวิธียั่วยุให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เป็นวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ฝึกให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มตามระบบประชาธิปไตย

ภพ เลหาพิบูลย์ (2542) กล่าวถึง ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ ดังนี้

ข้อดี

1. นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาความคิดอย่างเต็มที่ ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงมีความอยากเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

2. นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความคิดและฝึกการกระทำ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีจัดระบบ ความคิดและวิธีสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้คงทนและถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ กล่าวคือทำให้สามารถจดจำได้นานและนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

3. นักเรียนศูนย์กลางของการเรียนการสอน ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E

ข้อจำกัด

1. ใช้เวลามากในการสอนแต่ละครั้ง

2. ถ้าสถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้นไม่ทำให้น่าสงสัย แปลกใจ จะทำให้นักเรียนเบื่อและถ้าไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในการสอนวิธีนี้ มุ่งควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนมากเกินไปทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้สืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง

3. นักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำและเนื้อหาวิชาค่อนข้างยาก นักเรียนอาจจะไม่สามารถ ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้

4. นักเรียนบางคนที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอ ทำให้ขาดแรงจูงใจที่จะศึกษาปัญหา และ นักเรียนที่ต้องการแรงกระตุ้นเพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนหลายๆ อาจจะพอสอบคำถามได้แต่นักเรียนจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยวิธีนี้เท่าที่ควร

5. การสอนแบบนี้ขึ้นอยู่กับครู อาจทำให้ความสนใจของนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าลดลง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริลักษณ์ กมลนิต (2564) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.01/89.23 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7921 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 79.21 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ดิฉฉฉฉฉฉ เพชรศิริวรรณ (2563) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรปรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด

จุฑามาศ หนูน้อย และกานต์วี บุชยานนท์ (2561) ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความไม่เรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีความไม่เรียนรู้วิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 5) ความพึงพอใจของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น อยู่ในระดับมากที่สุด

สุนิสา เนรจิตร (2561) ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว วัดผล 2 ครั้ง คือ ก่อนทดลอง และหลังการทดลอง (t- test Dependent) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการวิจัย T- test Dependent

ก่อนเรียน (Pre-test)	ทดลอง (Treatment)	หลังเรียน (Post-test)
T1	X	T2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา จำนวน 15 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 534 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยธนบุรี แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ จัดตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และพฤติกรรม

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์

3) วิเคราะห์และกำหนดกรอบเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์

4) สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยธนบุรี แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

5) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ เนื้อหา พฤติกรรมที่จะวัด

6) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความเหมาะสมของตัวเลือก เพื่อให้ข้อสอบแนะและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และได้ค่า (Index of Concurrence : IOC) เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

7) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยธนบุรี ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำไปวิเคราะห์รายข้อ คือการหาความยากง่าย (p) ในช่วงระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.02 ขึ้นไป

8) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยธนบุรีที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่น โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ขึ้นไป หลังจากหาค่าความเชื่อมั่นและประสิทธิภาพแล้วจึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

9) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบอีกครั้ง

10) นำแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทาง ในการกำหนดประเด็นต่าง ๆ ในแบบสอบถาม

2) ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3) วิเคราะห์และกำหนดกรอบเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E จำนวน 3 ตอน จำนวน 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ประเมินความพึงพอใจ

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา/ประวัติศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตามประเด็นข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแล้ววัดอุปสรรคได้ค่า (Index of Concurrence : IOC) โดยมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่จัดพิมพ์สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1) สถิติการหาค่าเฉลี่ย ของคะแนนหรือความถี่ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สูตรคำนวณจากข้อมูลดิบหรือข้อมูลที่ไม่มีการแจกแจงความถี่ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ตัวชี้วัด รูปแบบการสอน เทคนิคการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

2) การหาความเชื่อมั่น Reliability ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของ KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (กาญจนา วัฒนา, 2550)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้เรื่องโครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้ (t-test Dependent Samples)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้ (t-test Dependent Samples)

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบรายข้อ และแปลความหมายของข้อมูลโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จังหวัดสงขลา ทั้งก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปา

กลุ่มทดลอง	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	20	7.78	2.38	21.05***	.000
ทดสอบหลังเรียน	20	16.58	1.02		

***p < .001 หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E รายวิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.38 คะแนนทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน

ด้านที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
1	ด้านเนื้อหา	3.83	0.32	มาก
2	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	3.85	0.27	มาก
3	ด้านสื่อการเรียนรู้	3.90	0.21	มาก
4	ด้านการวัดประเมินผล	3.90	0.21	มาก
	รวม	3.87	0.27	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ในรายวิชาประวัติศาสตร์เรื่อง โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับมากที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ด้านบรรยากาศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ในรายวิชาประวัติศาสตร์โครงสร้างทางสังคมสมัยอาณาจักรธนบุรี สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนเท่ากับ 8.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละของการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 43.75 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาค่า p ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.00 สรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ในรายวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับมากที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือด้านบรรยากาศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นเกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการสำรวจ วิเคราะห์ และอธิบายข้อมูลตามกระบวนการทางประวัติศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E เป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และเกิดความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคมสมัยกรุงธนบุรีได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา และการเชื่อมโยงแนวคิดทางเคมีเข้ากับสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถบูรณาการความรู้และเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง อันนำไปสู่ความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับจุฑามาศ หนูบุญ และกานต์วี บุชยานนท์ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความใฝ่เรียนรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สุนิสา เนรจิตร (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ

ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 7E ในรายวิชาสังคมศึกษา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา มีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มศักยภาพ ส่งผลให้มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังส่งเสริมความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ในรายวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับมากที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือด้านบรรยากาศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสืบเสาะหาความรู้ 7E ในรายวิชาประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสื่อการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ที่ได้รับคะแนนประเมินสูงที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าการสอนแบบ 7E ช่วยให้ครูสามารถเลือกใช้สื่อที่กระตุ้นการคิดได้ตรงประเด็น ทำให้นักเรียนเข้าใจเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น พร้อมทั้งมีระบบการวัดผลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง นักเรียนจึงรับรู้ถึงพัฒนาการของตนเองอย่างเป็นธรรมชาติและชัดเจน ในส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ 7E ได้เข้ามาเปลี่ยนโฉมวิชาประวัติศาสตร์จากการท่องจำแบบเดิมสู่การเป็น ห้องเรียนเชิงรุกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยลดความน่าเบื่อในห้องเรียน แต่ยังสร้างความกระตือรือร้นและทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ ในด้าน เนื้อหา แม้จะเป็นวิชาที่มีรายละเอียดจำนวนมาก แต่กระบวนการ 7E ก็สามารถช่วยย่อยเนื้อหาให้เป็นลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากการสำรวจความรู้เดิมแล้วเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนมีความน่าสนใจและเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษา สรุปได้ว่าการเรียนรู้รูปแบบนี้คือหัวใจสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาประวัติศาสตร์อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา เจริญศรี (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับศิริลักษณ์ กมลนัด (2564) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 7E ไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อวิชาประวัติศาสตร์ โดยทำให้นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วม เห็นคุณค่าของกระบวนการสืบค้น และพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ครูควรให้ความสำคัญกับขั้นตรวจสอบความรู้เดิมและขั้นเร้าความสนใจ เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับเนื้อหาใหม่
2. ควรเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในขั้นสำรวจค้นหา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สืบค้นและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ 7E ในเนื้อหาหรือรายวิชาอื่นของกลุ่มสาระสังคมศึกษาเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพ
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เจตคติต่อวิชาประวัติศาสตร์หรือทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา วัฒนา. (2550). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์.
- จุฑามาศ หนูน้อย และกานต์วี บุขยานนท์. (2561). ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความใฝ่เรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3), 1546-1559.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). การสอนกระบวนการคิด: ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิฉันทน์ภัทร เพชรศิริวรรณ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ศิริลักษณ์ กมลนัต. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสืบเสาะหาความรู้เรื่องอาณาจักรสุโขทัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. ภาพสลิด์: ประสานการพิมพ์.
- สุนิสา เนรจิตร. (2561). การจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ โดยวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- สุโรยา หมะจิ, อรทัย เลิศศิลป์ศิริ และ นกตล แสงจันทร์. (2563). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 7(12), 179-191.
- Eisenkraft, A. (2003). Expanding the 5E model: A proposed 7E learning cycle and model. *The Science Teacher*, 70(6), 56-59.
- Joyce, B., & Weil, M. (1986). *Models of Teaching* (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.